

Anarkistisk Individualism i den Sociala Revolutionen

Renzo Novatore

Innehåll

1	3
2	5
3	7
4	9
5	11

1

Anarkistisk individualism är, så som vi förstår det – och jag säger *vi* då en stadig liten skara av vänner håller med mig i detta – fientlig mot varje skola och varje parti, varje kyrklig och dogmatisk moral, såväl som varje mer eller mindre akademisk dumhet. Varje form av disciplin, regel och formalism är motbjudande för vår vagabondistiska och rebelliska rastlöshets uppriktiga ädelhet!

Individualism är för oss kreativ styrka, odödlig ungdom, upphöjande skönhet, försonande och fruktsamt krig. Det är den fantastiska apoteosen av köttet och andens tragiska epos. Vår logik är den av att inte ha någon. Vårt ideal är det kategoriska förnekandet av alla andra ideal för faktiska, verkliga, instinktiva, obekymrade och muntra livets storartade och överlägsna triumf. För oss är perfektion inte en dröm, ett ideal, en gåta, ett mysterium, en sfinx, utan en livskraftig och stark, strålande och bultande verklighet. Alla människor är i sig själva perfekta. Det enda som de felas är det heroiska modet i deras perfektion. Sedan tiden då människor först trodde att livet var en plikt, ett kall, en mission, har detta inneburit skam för deras existenser och i påföljande fantasifoster har de förnekat sig själva och distanserat sig från det verkliga. När Kristus sade till människorna: ”var er själva, fullkomlighet finner ni inom er!” lanserade han en storartad fras som är livets syntes.

Det är meningslöst att de trångsynta, teologerna och filosoferna gör sitt yttersta med vilseledande och dialektisk sofism för att ge en falsk tolkning av Kristus ord. Men när Kristus talar så till människorna, förkastar han hela sin uppmaning till avsägelse, till ett kalloch till tro, och resten av hans doktrin kollapsar tragiskt i gyttjan, omkullkastad av honom själv. Och här, och bara här, finner vi Kristus stora tragedi. Låt människor öppna sina dimmiga ögon i den bländande sanningens sol och de kommer att finna sig själva öga mot öga med sin sanna och skrattande återfödelse.

Detta är individualismens etiska del, varken romantiskt mystisk eller idealistiskt klosteraktig, varken moralisk eller omoralisk utan amoralisk, vild, rasande och krigisk, och behåller sina strålande rötter vällustigt rotade i den hedniska naturens blomhylla, och dess grönskande bladverk vilandes på det jungfruliga livets purpurfärgade mun.

2

Till varje form av mänskligt Samhälle som försöker påtvinga avsägelse och konstgjord sorg på våra anarkiska och rebelliska *Jag*, törstande efter fri och triumferande utveckling, kommer vi att svara med ett högljutt och vanhelgande dynamitardiskt ylande.

Till alla de politikens och filosofins demagoger, som i sina fickor bär på ett vackert system som skapats genom att inteckna en del av framtiden, svarar vi med Bakunin: *Drummlar och veklingar!* Varje plikt som de skulle vilja påtvinga oss kommer vi ursinnigt att trampa ner under våra skändliga fötter. Varje skuggtäckt fantasifoster de ställer fram för våra ögon, glupska efter ljus, kommer vi ilsket att riva sönder med våra oförskräckt hädiska händer. Kristus skämdes för sin egen doktrin och han var den förste att bryta mot den. Friedrich Nietzsche var rädd för sin övermänniska och fick den att dö bland sina kvalfulla djur, bedjande om den högre ståendes förbarmande. Men vi varken räds eller skäms den *befriade Människan*.

Vi upplyfter Prometheus, den skändliga tjuven som stal den eviga gnistan från Zeus himmel för att ge liv åt lerfiguren och vi prisar Herkules, den mäktiga befriande hjälten.

3

7

Den hedniska naturen har satt en Prometheus i varje dödlig människas sinne och en Herkules i varje tänkares hjärna. Men moralen, denna filosofernas, folkens och mänsklighetens vidriga tjuserska, har glorifierat och helgat gamen, upplyft den som en gudomlig rätt och gudomlig rätt, som Comte förmänskligade, fördömde Hjärten.

Plöjaren och tänkaren har darrat inför denna hotfulla vålnad och modet har förblivit besegrat under rädslans enorma tyngd.

Men anarkistisk individualism är en strålande och dödlig fackla som kastar ljus i mörkret i rädslans rike och jagar på flykten den gudomliga rättens vålnad, som Comte har förmänskligat.

Individualism är den fria och obehindrade sången som sammankopplar individen med den eviga och universella pan-dynamiken, som varken är moralisk eller omoralisk, utan är allt: Natur; och Livet! Vad är Livet? Toppar och dalar, instinkt och förnuft, ljus och mörker, smuts och skönhet, glädje och sorg. Förkastandet av det förflutna, herraväldet över nuet, längtan och trängtan efter framtiden.

Livet är allt detta. Och allt detta är också individualism. Vem ämnar fly Livet? Vem törs förneka det?

4

Den sociala revolutionen är Prometheus plötsliga uppvaknande, där han legat avsvimmad av sorg efter att den vidriga gemen slitit han hjärta i bitar. Det är ett försök till självbefrielse. Men kedjorna, med vilka den ondsinta guden Zeus lät honom fångslas vid Kaukasus av den motvillige tjänaren Vulkan, kan bara brytas av titan-rebellen Herakles, självaste Zeus egna son.

Vi rebellbarn av denna ruttna mänsklighet, som har fångslat människor i de sociala vidskepselernas dogmatiska gytta, kommer aldrig att gå miste om att låta våra våldsamma yxslag falla på denna förhatliga kedjas rostiga länkar.

Ja, vi anarkistiska individualister är för den Sociala Revolutionen men på vårt sätt, är det förstått!

5

Individens revolt mot samhället kommer inte ur massornas revolt mot regeringar. Också när massorna underkastar sig regeringar och lever i den heliga och skamliga freden, som deras resignation bereder dem, lever den anarkistiska individen mot samhället, därför att den befinner sig i ett oändligt och oförsonligt krig med det. Men när den vid en historisk vändpunkt kommer samman med massorna i revolt, lyfter den sin svarta flagga med dem och kastar sin dynamit med dem.

Den anarkistiska individualisten deltar i den Sociala Revolutionen, inte som en demagog utan som ett uppiggande element, inte som en apostel utan som en levande, effektiv, destruktiv kraft...

Alla tidigare revolutioner var i slutändan borgerliga och konservativa. Det som blixtrar på vår storslaget tragiska samtids röda horisont, har tagit sikte på den resoluta socialistiska humanismen. Vi anarkistiska individualister kommer att ge oss in i den Sociala Revolutionen med ett eget exklusivt behov av att sätta i brand och sporra sinnen. För att säkerställa, som Stirner säger, att det inte är en ny revolution som kommer utan ett omåttligt, stolt, skoningslöst, skamlöst brott som dundrar tillsammans med blixten i horisonten under vilken himlen, uppsvälld av förebud, växer sig mörk och tyst. Och Ibsen: *Jag ser bara en revolution – som verkligen och genomgående var radikal... Jag syftar på den forntida Floden! Bara den var i sig verkligen allvarlig. Men även då förlorade Djävulen sin fordran: Du vet, Noak tog på sig diktatorskapet. Låt oss göra om denna revolution mer grundligt. För det behövs riktigt folk ej blott talare. Så kom du med det dånande vattnet, jag ordnar krutdurken för att spränga arken.*

Ack! När det nu ofrånkomligen kommer en diktator i den dystra globala revolutionen, som sänder sin råkalla glöd från öster ut över vår svarta feghet, kommer vår avgörande uppgift som anarkistiska individualister att vara sprängningen av den slutgiltiga arken med bombexplosioner och den slutgiltiga diktatorn med Browningskott. Med det nya samhället etablerat återvänder vi till dess utkanter för att leva våra liv farligt likt kriminella och djärva syndare! Eftersom att den anarkistiska individualismen fortfarande betyder evig förnyelse i konsten, tanken och handlingen.

Anarkistisk individualism betyder fortfarande evig revolt mot evig sorg, det eviga sökandet efter nya källor till liv, glädje och skönhet. Och så kommer vi också att vara i Anarki.

Renzo Novatore (*Skrivet under namnet Mario Ferrento Il Libertario*)

Det Anarkistiska Biblioteket

Renzo Novatore
Anarkistisk Individualism i den Sociala Revolutionen

Boken "egoism" från LBC Little Black Cart
Ursprungligen publicerad i "Il Libertario", volume VXII, #738, 739, 6 november, 1919.

sv.theanarchistlibrary.org